

Vlaamse overheid

Ministerieel besluit houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van als monument of stadsgezicht te beschermen universitaire colleges te LEUVEN

DE VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004 en 10 maart 2006;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2004, 23 december 2005, 19 mei 2006, 28 juni 2007, 10 oktober 2007 en 22 september 2008,

BESLUIT :

Artikel 1. Het ontwerp van lijst van de volgende voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten, wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004 en 10 maart 2006:

1° Wegens de historische en artistieke waarde:
- als monument:

Het Heilige-Geestcollege: uitbreiding tot het ganse historische collegecomplex, met inbegrip van de tuin met Japanse honingbomen, gelegen te
Leuven (Leuven), Naamsestraat 40;
bekend ten kadaster:
Leuven, 4e afdeling, sectie D, perceelnummer 547K(DEEL).

2° Wegens de historische waarde:
- als monument:

Het voormalige Koningscollege, thans Instituut voor Dierkunde, gelegen te
Leuven (Leuven), Naamsestraat 59;
bekend ten kadaster:
Leuven, 2e afdeling, sectie B, perceelnummer 1043F(DEEL).

3° Wegens de historische waarde:
- als monument:

Het voormalige Premonstreitcollege, thans Instituut voor Natuurkunde: uitbreiding tot het ganse historische collegecomplex met inbegrip van de pomp aan de Naamsestraat, gelegen te

Leuven (Leuven), Naamsestraat 61;
bekend ten kadaster:
Leuven, 2e afdeling, sectie B, perceelnummer 1046E(DEEL).

4° Wegens de historische en artistieke waarde:

- als monument:

Het voormalige Atrechtcollege: uitbreiding tot de ganze collegesite met inbegrip van de straatafsluiting en de poorttoegang langs de Naamsestraat, gelegen te

Leuven (Leuven), Naamsestraat 63;

bekend ten kadaster:

Leuven, 2e afdeling, sectie B, perceelnummers 1047K(DEEL), 1052A2, 1136T.

5° Wegens de historische waarde:

- als monument:

Het voormalige Van Dalecollege: uitbreiding tot het ganze collegecomplex, met inbegrip van de twee binnenkoeren, de régencepomp en de volledig ommuurde tuin, gelegen te

Leuven (Leuven), Naamsestraat 80;;

bekend ten kadaster:

Leuven, 4e afdeling, sectie D, perceelnummer 617M(DEEL).

6° Wegens de historische waarde:

- als monument:

Het Ramenstraatje, gelegen te

Leuven (Leuven), Ramenstraatje ;

bekend ten kadaster:

Leuven, 4e afdeling, sectie D, perceelnummer ZONDER NR.

7° Wegens de historische waarde:

- als stadsgezicht:

Het voormalige Vigliuscollege of College van de Tarweschoof met inbegrip van het binnenplein en de pompen, gelegen te

Leuven (Leuven), Naamsestraat 93;

bekend ten kadaster:

Leuven, 2e afdeling, sectie C, perceelnummer 338D(DEEL).

8° Wegens de historische en artistieke waarde:

- als monument:

Het Amerikaans College (voormalig Aulnecollege) met inbegrip van de ommuurde tuin, gelegen te

Leuven (Leuven), Naamsestraat 100;

bekend ten kadaster:

Leuven, 4e afdeling, sectie D, perceelnummers 891N, 891P.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

- - *Historische* waarde van het Heilige-Geestcollegecomplex met inbegrip van de tuin met Japanse honingbomen: als oudste collegestichting aan de Leuvense universiteit - officieel gesticht op 5 juni 1445 onder impuls van de Leuvense patriciër Ludovicus de Rycke, ter ere van de Zeven Gaven van de Heilige Geest en ten behoeve van zeven arme theologiestudenten - evolueerde het Heilige-Geestcollege door opeenvolgende schenkingen tijdens het ancien régime tot het rijkst gedoteerde en meest welvarende college aan de Alma Mater dat bovendien als enige, afgezien van een korte onderbreking na de Franse Revolutie, zijn oorspronkelijke functie en organisatie ten behoeve van theologiestudenten tot op heden wist te handhaven.
- *Historische i.c. architectuurhistorische* waarde: het prestige en de materiële welstand van het Heilige-Geestcollege werden tijdens de ingrijp-

pende moderniserings- en verfraaiingscampagne van 1719-1790 - achtereenvolgens geleid door de latere hofarchitect J.A. Anneessens (1687-1754) en door de Leuvense landmeter J.N. Corthout - conceptueel vertaald in een monumentale, halfvrijstaande kwadraatstructuur van vier, rond een erekoer geschaarde rechthoekige volumes met er op aansluitend en typologisch markant, paviljoenvormig, luxueus opgevat presidentsverblijf. Afgezien van de vrij robuuste, laatbarokke, hardstenen toegangspoort getuigen de collegevleugels in provinciaal getinte Lodewijk XIV- en een meer geëlaboreerde Lodewijk XVI-stijl van een evoluerend classicisme met een strakke, regelmatige, naar boven toe verjongende ordonnantie, een al dan niet geblokte, sokkelvormende, door een zware puilijst afgelijnde onderbouw en een paviljoen- of risalietvormig beklemtoonde middenpartij als hoofdkenmerken.

Typologisch en architecturaal een representatief voorbeeld van een 18de-eeuws universiteitscollege met zelfstandige presidentswoning en deels bewaarde tuin vormt de "homogeniserende" en historiserende wederopbouw na WOII onder leiding van Frans Vandendael tevens een opmerkelijke illustratie van de naoorlogse visie inzake monumentenzorg en restauratie.

- *Artistieke waarde:* waardevolle collectie van overwegend 18de-eeuwse, anonieme olieverfschilderijen waaronder landschapstaferelen, oud- en nieuw testamentische scènes en enkele sopra porta's waarvan wordt aangenomen dat ze deel uitmaken van het oorspronkelijke collegebezit.
- - *Historische waarde van het voormalige Koningscollege, thans Instituut voor Dierkunde:* in 1579 gesticht door de Spaanse koning Filips II vormt het historisch een zeldzame getuige van onder koninklijk patronaat opgericht universitair college, als "koninklijk seminarie" voor theologiestudenten exclusief bestemd voor een degelijke opleiding van toekomstige priesters; in 1775-1779 verbouwd volgens kwadraatpatroon met vierkante binnenplaats omgeven door drie vleugels en afgesloten van de Charles Deberiotstraat door een muur; sedert 1818 uitgebouwd tot en nog steeds Dierkundig Instituut, met in 1938 gebouwuitbreiding ter vervanging van de oostelijke collegevleugel.
- *Historische, i.c. architectuurhistorische waarde:* met zijn monumentaal voorkomen en semi-vrijstaande inplanting naast de sterk terugwijkende Sint-Michielskerk vormt het typologisch en architecturaal een beeldbepalend en representatief 18de-eeuws collegecomplex. De uitwendig gaaf bewaarde, twee en halve bouwlagen hoge vleugels getuigen aan Naamsestraat van een opmerkelijke vormgeving in uitgesproken Lodewijk XVI-stijl met, in een kleurrijke bak- en kalkzandstenen opbouw, een symmetrische lijstgevelcompositie met portiekstructuur voor de geaccentueerde middenpartijen, een geprononceerde horizontale en verticale ritmiek en een voorts ingehouden decor. Niettegenstaande de latere interne modernisering van de gebouwen zijn voornamelijk in de hoofdvleugel het keldergedeelte, het gebint en de traphalruimte met vrij imposante Lodewijk XVI-trap nog zichtbare interieuronderdelen die getuigen van de oorspronkelijke structuur en inrichting.
- - *Historische waarde van het voormalige College van Premonstreit, thans Instituut voor Natuurkunde, met inbegrip van de pomp aan de Naamsestraat:* ingeplant in de historisch belangrijke Naamsestraat, gaat de origine van dit college terug tot zijn stichting in 1571: een gezamenlijk project van de premonstratenzerabdijen van Averbode, Park, Grimbergen en Ninove - kort nadien bijgetreden door nagenoeg al de overige Belgische abdijen - die op deze locatie een college oprichtten, bestemd voor de huisvesting en de vorming van de kanunniken. Herbouwd in 1753-1755, vermoedelijk naar ontwerp van de lekenbroeder van Averbode, Grégoire Godissart (1708-1780), werd het na de Franse periode vanaf 1818 herbestemd als "Instituut voor Natuurkunde" - een functie die het tot op heden ononderbroken wist te behouden - en als wetenschappelijk instelling in de 20ste eeuw verder uitgebreid.
- *Historische, i.c. architectuurhistorische waarde:* typologisch en architecturaal vormt het een bijzonder representatief en zeldzaam gaaf bewaard voorbeeld van college met - op de verdwenen tuin na -, in navol-

ging van het Franse hotel de inplanting "entre cour et jardin" van een vier bouwlagen hoge en dertien traveeën tellende, met schilddak afgedekte verblijfsvleugel, toegankelijk vanuit de Naamsestraat via een in de omlopende straatmuur opgenomen, plastisch uitgewerkte toegangspoort en een voorplein met lage dienstgebouwen aan weerszij, het geheel opgetrokken in een laatbarok getinte Lodewijk XV-stijl. Met zijn prestigieus voorkomen, effectvolle materialencontrast - rode baksteen, witte Gobertangesteent en blauwe hardsteen - en hiërarchische gebouwenopstelling, heeft het een belangrijke impact op het straatbeeld. De sierlijke hardstenen Lodewijk XV-pomp aan de Naamsestraat vormt door zijn vormgeving en inplanting visueel en ruimtelijk één geheel met het college. In de gemoderniseerde hoofdvleugel, waarvan de voorgevel reeds beschermd is als monument, bewaart de benedenverdieping nog zijn gewelven - al of niet gestuct en door pijlers geschraagd -, deuromlijstingen en houten paneeldeuren.

- - *Historische* waarde van het voormalige Atrechtcollege, met inbegrip van de straatafsluiting en poorttoegang aan de Naamsestraat: in 1508 gesticht door de uit Luxemburg afkomstige bisschop van Atrecht, Nicolaus Ruterius, een vooraanstaand figuur in de toenmalige kerkelijke en politieke wereld, die hier een college oprichtte ten behoeve van arme studenten in de Artes met de bedoeling onderlegde priesters te vormen en daartoe, naast een gebruikelijke schenking met erfrenten, als eerste het college doteerde met onroerende goederen, waardoor het Atrechtcollege omwille van zijn financieel gunstige positie, zijn adequaat gebouwencomplex en zijn voortreffelijke interne organisatie doorging als een modelinstelling en in de 17de-18de als één van de rijkste colleges van de universiteit, bezit het een belangrijke historisch-documentaire waarde.
- *Historische, i.c. architectuurhistorische* waarde: tijdens een groots opgezette vernieuwingscampagne in 1774-1776 verbouwd en stilistisch aangepast, vormt het een zeldzame getuige van 18de-eeuwse collegerenovatie naar model van het Franse hôtel "entre cour et jardin", waarbij rekening werd gehouden met de bestaande situatie van het tot de 16de-17de eeuw opklimmende college en de oude collegeconstructies in het project werden geïntegreerd. Resultierend in een vrij monumentaal opgevat ensemble vormt het, niettegenstaande gedeeltelijke sloop en aanpassingen als gevolg van functiewijzigingen, typologisch en architecturaal een opmerkelijk representatief voorbeeld van 18de-eeuws universiteitscollege met homogeen classicistisch uitzicht, bepaald door de met Gobertangesteent verwerkte, streng geordonneerde bakstenen gevels met stijltypische vensteromlijstingen. Toegankelijk aan Naamsestraat via een monumentale ingangspoort, vertoont het een karakteristieke configuratie met voorplein en achterruit gelegen "corps de logis" met bewaarde traditionele kern onder mank zadeldak, verhoogd gevelfront met markante Lodewijk XVI-portiekomlijstingen voor de inkom en de poortdoorgang in de uiterste traveeën, en een paviljoenvormige hoekbeëindiging onder hoog mansardedak, voorafgegaan door een lagere voorbouw. Aan de achtergelegen binnenplaats wordt deze architectuur stilistisch voortgezet door de achtergevel en door de pleingevel van de aansluitende dwarsvleugel en, in een verwante stijl, ook door het begin 19de-eeuwse voormalige koetshuis. Met zijn specifieke typologie, de architectuur en het volumespel van het hoofdgebouw en zijn beschermde Japanse honingboom heeft het een belangrijke impact op het straatbeeld. Met zijn dubbele poortdoorgang, het "Ruteriuspad" dat als wandelpad de collegesite oostwest doorkruist en de twee binnenplaatsen met kasseiaanleg, beplantingen, laatclassicistische waterpomp en bronzen repliek van de Verbiest-hemelglobe, vormt deze collegesite bovendien een sfeervolle enclave tussen de Naamsestraat en het stadspark.
- *Artistieke* waarde: van de bewaarde interieuronderdelen verwijzen onder meer in de noordelijke dwarsvleugel het trappenhuis met eenvoudig gestuct plafond, fraaie eikenhouten bordestrap met opmerkelijke Lodewijk XV-trappaal op meerledige ronde bloktrede en een gelijkvloers salon met sierlijk stucplafond en marmeren Lodewijk XVI-schouw naar de oorspronkelijk rijke, later aangepaste binneninrichting. Van de 19de- eeuwse trans-

formaties in het hoofdgebouw getuigen onder meer het markante halfronde trappenhuis in empirestijl, met composietzuilen, serlianavenster en grote slingertrap met fijn gedetailleerde smeedijzeren leuning; voorts ook twee gelijkvloerse, renaissance geïnspireerde salons met marmeren empire- en Vlaamse schouwen en zwaar geometriserend gestuct en houten balkenplafond, evenals een veranda met sierlijke gedetailleerde ijzerstructuur en kleurige mozaïekvloer met bloemmotieven. De voorbouw bewaart nog een 18de-eeuwse inrichting met brede koof in het stucplafond en een marmeren Lodewijk XVI-schouw.

- - *Historische waarde van het voormalige Van Dalecollege*, met inbegrip van de twee binnenkoeren, de régencepomp en de volledig ommuurde tuin: opgericht in 1569 door Pieter van Dale (1504-1582), doctor in de beide rechten, kanunnik van de O.-L.-Vrouwekerk in Antwerpen en deken van de Sint-Maartenskerk te Aalst, met als doel huisvesting en onderhoud te verzekeren voor twaalf beursstudenten in de kunsten, theologie of rechten behoort het Van Dalecollege met zijn rond twee gekasseide binnenkoeren gegroepeerde, kwaliteitsvolle, stilistisch heterogene bebouwing uit de 16de tot de 18de eeuw en zijn rijke, overwegend Lodewijk XV-stoffering vanuit architectuurhistorisch en artistiek oogpunt tot één van de meest waardevolle en authentiek bewaarde Leuvense colleges. De typologische uniciteit ontleend aan zijn dubbel kwadraatpatroon van rond twee binnenkoeren gegroepeerde bebouwing wordt nog versterkt door zijn uitzonderlijk nog binnen zijn oorspronkelijke, 16de-eeuwse omschrijving bewaarde, bijna één hectare grote, terrasvormig aangelegde en volledig ommuurde tuin wat de collegesite een grote authenticiteitswaarde verleent.
- - *Historische waarde van het Ramenstraatje*: het sinds de 14de eeuw vermelde "Raemstreetken" (1385) dat de Naamsestraat met de Ramberg verbindt vormt een zeldzaam bewaard voorbeeld van de vele steegjes die de Leuvense binnenstad als brandgang, verkortingsweg of als scheiding tussen aangrenzende eigendommen - zoals wellicht hier het geval - de stad doorkruisten. Het vormt de historische noordgrens van het Van Dalecollege en bezit met zijn steil verloop en zijn door muren afgebakende, ca. twee meter brede, kasseibedekking een grote authenticiteitswaarde.
- - *Historische waarde van het voormalige Vigliuscollege of College van de Tarweschoof*, met inbegrip van het binnenplein met de pompen: in 1569 geopend college waarvan de stichting op naam staat van de historisch belangrijke figuur Viglius Aytta, gerenommeerd Fries humanist en rechtsgeleerde, die een bepalende rol speelde in de vernieuwing van het onderwijs aan de Leuvense rechtsfaculteiten, en die onder meer als president van de Geheime Raad en voorzitter van de Raad van State bekend stond als een vooraanstaand en invloedrijk politieke figuur in de Nederlanden. Opgericht na zijn aanstelling tot proost van het Sint-Baafskapittel en bestemd voor de huisvesting en opleiding tot priester van 12 arme beursstudenten, meer bepaald zes jongens uit Friesland en zes koranen van de Sint-Baafskerk, bezit het Vigliuscollege - ook gekend als "College van de Tarweschoof", verwijzend naar Viglius wapenschild - een belangrijke historisch-documentaire waarde.
- *Historische, i.c. architectuurhistorische waarde*: in 1751-1756 aangepast en gedeeltelijk verbouwd volgens kwadraatpatroon, vormt het een representatief voorbeeld van ouder, tot de 16de eeuw opklimmend universiteitscollege dat in de 18de-eeuw volgens de toen gebruikelijke college-typologie omgevormd en gehomogeniseerd werd tot een U-vormig complex met drie vleugels nagenoeg symmetrisch opgesteld rondom een vierkant binnenplein: een realisatie toegeschreven aan de bekende Leuvense architect Jacques-Antoine Hustin (1709-1787). Met zijn in bak- en kalkzandsteen opgetrokken, twee bouwlagen hoge vleugels vormt het typologisch en architecturaal bovendien een nog zeldzame combinatie van traditionele architectuur en een vroeg Lodewijk XV geïnspireerde modernisering, met geaccentueerde inkompartijen in markante hardstenen omlijstingen, een

stijlbewuste geveluitwerking voor de zuidvleugel en een elegante vormgeving voor de zuidelijke pomp op het gekasseide binnenplein. Door zijn specifieke inplanting en vormgeving en zijn vrij "gesloten" voorkomen heeft het een bijzondere impact op het straatbeeld.

- - *Historische waarde van het Amerikaans College (voormalig Aulnecollege), met inbegrip van de ommuurde tuin: in 1857 opgericht door de Amerikaanse bisschoppen M.J. Spalding en P.P. Lefevere en ondergebracht in een gedeelte van het voormalige Aulnecollege (1627-1797), met als hoofddoel in universitair verband Europese jongeren op te leiden tot missiepriesters voor de Verenigde Staten en tegelijk ook getalenteerde Amerikaanse seminaristen in staat te stellen een hogere theologische opleiding te volgen, neemt het "Amerikaans College van de Onbevleete Ontvangenis" historisch een uitzonderlijke plaats in binnen de universitaire collegestichtingen te Leuven. Van missionair opleidingscentrum voor de VS, waar de universiteit vanaf 1898 de "Schola Minor" in onderbracht, geëvolueerd tot een gerenommeerd, nationaal seminariecollege voor de vorming van Amerikaanse priesters - functie die het ook vandaag nog vervult - , heeft het Amerikaans College niet alleen een belangrijke stempel gedrukt op de ontwikkeling van de katholieke kerk in Amerika maar ook een bijzondere rol gespeeld binnen de geschiedenis van de Alma Mater en in sterke mate bijgedragen tot de internationale uitstraling van de Katholieke Universiteit van Leuven.*
- *Historische, i.c. architectuurhistorische waarde: tot stand gekomen door incorporatie van bestaande panden en progressieve nieuwbouw vormt het Amerikaans College architectuurhistorisch een kwaliteitsvol ensemble van gebouwen met gevarieerde chronologie, typologie en stijlkenmerken, illustratief voor de historische evolutie van het college. Als vrijwel enige restant van het voormalige Aulnecollege vormt het witbepaalde tuinpaviljoen in régencestijl, met zijn opvallende geleding en elegant decor en gelijkaardig uitgewerkt interieur met 1734 gedateerde herdenkingssteen, typologisch een zeldzaam bewaard voorbeeld van dit soort architectuur. De 16de-eeuwse laatgotische kalkzandstenen toegangspoort aan Naamsestraat verwijst naar het vroegere voorname "Blauw Huys" dat einde 18de eeuw verbouwd werd tot classicistische herenwoning met, afgezien van de latere aanpassingen, behoud van een karakteristiek geordonneerde bak- en kalkzandstenen opstand met stijltypische venster- en deuroplijstingen en inwendig nog een opmerkelijke trappenhal en salon als 18de-19de-eeuwse classicerende interieuronderdelen. Als eerste nieuwe college-uitbreiding van 1888-1889 vormt de langgerekte verblijfsvleugel aan de Karmelietenberg, niettegenstaande zijn latere gedeeltelijke inkorting, een impressionant volume dat met zijn traditionele materialenverwerking - rode baksteen, witte natuursteen en blauwe hardsteen - en zijn sobere, ingehouden neogotische vormgeving als een representatieve realisatie kan beschouwd worden binnen het oeuvre van zijn ontwerper Joris Helleputte (1852-1925), één van de boegbeelden van de Sint-Lukasneogotiek en "huisarchitect" van de universiteit. In late neogotiek opgetrokken in 1892-1893 naar ontwerp van de Oost-Vlaamse priester Petrus Van Loo, ontleent de bak- en natuurstenen collegekapel zijn vrij monumentale karakter aan zijn zichtbepalende, quasi vrijstaande inplanting aan de straat en zijn typologie van eenbeukige, transeptloze kapel met rechte en driezijdig gesloten, lagere koorpartij en voerpuntgevel aan het binnenplein, met een opvallende ritmiek door versneden steunberen en ruime, veelal flamboyant getraceerde vensters. In het interieur herinneren de talrijk vergulde, ten dele beschilderde en figuratieve kapitelen en kraagstenen evenals het fraai gedetailleerde doksaal en het nog deels bewaarde mobilair aan de oorspronkelijke, door de Leuvense ateliers in de jaren 1890-beginjaren 1900 rijkelijk gepolychromeerde en gedecoreerde inrichting. Tekenend voor het oeuvre van architect Vincent Lenertz (1864-1914), leerling en directe medewerker van Joris Helleputte, vormt de in 1905 gebouwde L-vormige nieuwe verblijfsvleugel met zijn late, eclectisch getinte neogotische vormgeving - een geordonneerde opstand vermengd met*

een expressief traditioneel materialengebruik en lijnenspel, trapgevelpartijen en decoratieve verwerking van ijzer - een beeldbepalende hoekmarkering met de Karmelietenberg. Qua bouwconcept nog vrij oorspronkelijk, behield het gebouw inwendig nog gedeeltelijk zijn kamerindeling, zijn opvallende tegelbevloering en in het bijzonder de markante traphallen met smeedijzeren hekken, granito-bordestrappen, Tudorbogige doorgangen en zuilen met gesculpteerde kapitelen die verwijzen naar de functie van het complex, vermoedelijk uitgevoerd door de gekende Leuvense beeldhouwer Paul Roemaet (1865-1938), waarmee Lenertz vaak samenwerkte en die alleszins tekende voor de consolevormende buitensculptuur hoek Karmelietenberg.

De straatafsluitingen met toegangspoorten, de binnenpleinen en de ruime ommuurde, sterk afhellende tuin onderlijnen de historische en functionele band tussen de diverse gebouwen onderling en verhogen nog de ensemble- en authenticiteitswaarde van deze organisch gegroeide, besloten collegesite. In de scenografie van dit stadsgedeelte positioneert het Amerikaans College zich onmiskenbaar als een imponerend collegecomplex met een belangrijk ruimtelijk-visuele impact.

- *Artistieke waarde:* de nog bewaarde interieuronderdelen van het voormalige "Blauw Huys" getuigen van een geraffineerde 18de-19de-eeuwse inrichting die tot uiting komt in de traphal met marmeren tegelbevloering en eikenhouten Lodewijk XVI-trap met kunstig uitgewerkte trappaal en in een gelijkvloers salon in classicerende stijl met sierlijk gedecoreerde schouw van marmer en hout, met bewaarde gietijzeren haardplaat. Van de oorspronkelijke kwaliteitsvolle, later echter versoberde kapelinrichting uit de jaren 1898-1905 - een gezamenlijk oeuvre van de Leuvense neogotische ateliers, onder meer van Benoit Van Uytvanck (1857-1927) en Oscar Algoet (1862-1937) - getuigen de algemene interieurafwerking met vergulde en polychrome detaillering, het doksaal en enkele bewaarde interieurstukken, onder meer een koorzetel, celebranten- en bidstoelen, een aantal beelden en een gepolychromeerd retabel: uitingen van ambachtelijke vakbekwaamheid, zoals ook een in het college bewaarde tweepersons-lessenaar, mogelijk ontworpen door Joris Helleputte (?) en daterend van de eindjaren 1880.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994 en 22 augustus 2006).

06 NOV. 2008

Brussel,

Viceminister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

Dirk VAN MECHELEN